

Çelişkiler

– mucit55macit · 30 Mart 2018

Son yazdığım şiirde şunu açıkça gördüm ki: Tertemiz duygularla şiir yazan, yorum yazan, nesir yazısı yazan kardeşlerim, dostlarım bilerek veya bilmeyerek Tanrı ile Allah kelimelerinin eş anlamlı olmadıklarını söylüyorlar.

“Hatta Tanrı’ya iman olmaz, Müslüman sadece Allah’a iman eder” diyerek açmazın içine düşüyorlar. Müslüman toplumlar yaratıcılarını kendi dillerindeki isimleri ile anarlar.

Allah ...arapça

Mevla... farsça

Rab ...ibranice

Tanrı... türkçe.

Ben acizane şiir ve yazılarımda yaratıcının ismini kullanırken Tanrı sözcüğünü kullanmaya çalışırım.

Türk’üm ve dilim Türkçe. Beni yaratan ise Tanrı dır.

“Müslüman sadece Allah’a iman eder” diyen kardeşlerime bir açıklamada bulunayım: İslamiyetten öncede Arap toplumlarında Allah sözcüğü vardı, hatta bu sözcüğün kökü Sümerlere kadar gitmektedir. Yani Arapça Allah kelimesi İslamiyet ile ortaya çıkmadı. Tıpkı Türklerin kendi inançlarında İslamiyet öncesi Tanrı kelimesini kullandıkları gibi.

İslamiyette yaratıcı, yaratan her Milletin kendi dilindeki manası ile ifade edilirken, biz diğer anlamlarını kullanıyoruz da neden kendi dilimizdeki anlamından kullanmaktan kaçıyoruz. Veya kullananları eleştiriyoruz. Bu durum üzerinde durulması gereken bir konudur ve dikkat edilmelidir. Yahudiler Rab derken biz onların bu kelimesini bolca kullanmaktan çekinmiyoruz. “Hatta rabbena atina ile başlayan” dualarımız var.

Ben acizane Yahudinin Yaratıcı anlamında kullandığı RAB yerine TANRI kelimesini kullanmaktan onur duyarım.

Aslında önemli olan; Alemi yaratan o yüce varlık, YARATICI ya gerçek manada inanmak, iman etmektir. Bizler kelimeler ve deyimlerle boşu boşuna uğraşıp, kamil insan olmak için neler yapmamız gerektiğini unutmamalıyız. İşin özü buradadır. Biz toplum olarak şekli ve ameli müslüman olmaya çalışırken İMAN noktasından hayli uzakta duruyoruz. İşte toplumumuzun içine düştüğü derin açmazlar burada başlıyor. Gönülden Tanrı’ya bağlanan kul olanlara ne mutlu.

Dilerim yanlış anlaşılmasın

Saygılarımla

Tanrı’ya İman olmaz

Yine geldi üç aylar, Tanrı’ya el açılır.

Devlet’in kasasından bol bol ikram yapılır.

Çeşit çeşit dümenle hayra reklam katılır.

Kibir dolu ilanla, Tanrı'ya iman olmaz.

Yalan, dolan yeminler kandırmanın ilacı.
Bilmez mi insan olan? Can, Dünya'da kiracı.
Saklanıyor dürüstler yalancılar baş tacı.
Gece gündüz yalanla, Tanrı'ya iman olmaz.

Kalmamış sevgi şefkat, ne sözünde ne dilde.
isyan dolu bakışlar yeni yetme nesilde.
Tanrı'nın öğütleri kalmamış ki akılda.
Küfür dolu lisanla, Tanrı'ya iman olmaz.

Namaz kılar her vakit, "Allah kabul eylesin".
Gözetmez kul hakkını, namaz buna neylesin.
Yok mu yiğit bir Hoca? Gerçekleri söylesin.
Tek taraflı mizanla, Tanrı'ya iman olmaz.

Tanrı ile arada ruhban sınıfı yoktur.
Türedi nice Şih'lar, fikirleri pek çoktur!
Kantar cahil Müslüman bilmez ki sonu b..tur.
Yalan yanlış irfanla, Tanrı'ya iman olmaz.

Esir olmuş nefesine istekleri hiç bitmez.
Karışmış helal, haram, buna aldırış etmez.
Dostluk kurmuş parayla, böylesine Din yetmez.
Ruhundaki Şeytan'la, Tanrı'ya iman olmaz.

Bilmez koca kıymeti, dırdır düşmez dilinden.
Bilmez kadın kıymeti, sopa düşmez elinden.
Saygı görmez büyükler, ne damat ne gelinden.
Kalplerde ki isyanla, Tanrı'ya iman olmaz.

Başlar dedikodular her ortamda her işte.
Gelin, kaynana, damat arada bir enişte.
Duymak ister her sözü, kulak zaten kırışte.
Gün boyu suizanla, Tanrı'ya iman olmaz.

Akar Müslüman kanı, kimse görmez düşmanı.
Ölen de öldüründe aynı dinin insanı.

Tanrı'ya bağlı kalpler alamaz asla canı.
Ele bulaşan kanla, Tanrı'ya iman olmaz.

Moda oldu hırsızlık çalmak artık aşikâr.
Uydurmuş suça kılıf, ne tövbe, ne istiğfar.
"Devlet dinsiz olunca, ne çalarsan hepsi kâr!"
Millet malı talanla, Tanrı'ya iman olmaz.

İbadetten bi haber, lakin adildir işi.
Girmemiş kursağına haram bir çakıl taşı.
Belki Tanrı katında en erdemli bu kişi.
Gördün mü Macit kardeş? Adalet işin başı.
Gerçek dışı bühtanla, Tanrı'ya iman olmaz.

Mehmet Macit
25.03.2018
Dikili/İzmir